

N'éloignez pas de vous la miséricorde

Par Matthew S. Holland
des soixante-dix

Nu îndepărtați îndurarea de la dumneavoastră

Vârstnicul Matthew S. Holland
din Cei Șaptezeci

Conférence générale d'octobre 2025

Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines.

Un jour, un instituteur a enseigné qu'une baleine, même de grande taille, ne peut pas avaler un humain parce que les baleines ont une gorge étroite. Une petite fille a objecté : « Mais Jonas a été avalé par une baleine ! » L'instituteur a répondu : « C'est impossible ! » Toujours pas convaincue, la fillette a dit : « Eh bien, quand j'irai au paradis, je le lui demanderai. » L'instituteur a ricané : « Et si Jonas a péché et qu'il n'est pas allé au paradis ? » La fillette a répondu : « Alors vous le lui demanderez. »

Nous rions, mais nous ne devons pas passer à côté de la force que l'histoire de Jonas procure à chaque personne qui « recherche humblement le bonheur », en particulier celles qui traversent des moments difficiles.

Dieu commande à Jonas d'aller à Ninive afin d'y prêcher le repentir. Mais, Ninive étant jadis l'ennemi juré d'Israël, Jonas s'empresse d'aller dans la direction opposée, prenant le bateau pour Tarsis. Pendant qu'il est sur la mer, fuyant son appel, arrive une violente tempête qui menace de faire chavirer le navire. Certain que sa désobéissance en est la cause, Jonas se porte volontaire pour qu'on le jette par-dessus bord. Cela a pour effet de calmer la mer en furie et ses compagnons de bord sont sauvés.

Miraculeusement, Jonas échappe à la mort quand un « grand poisson » que le Seigneur « [fait] venir » l'engloutit. Mais il se languit dans cet endroit extrêmement sombre et putride pendant trois jours, jusqu'à ce qu'il soit finalement recraché sur la terre ferme. Il accepte alors son

Aveți acces imediat la ajutor divin și vindecare, în pofida imperfecțiunilor dumneavoastră omenești.

O învățătoare a spus odată că o balenă – chiar dacă este mare – nu poate înghiți un om, deoarece balenele au gâtul mic. O fată a obiectat: „Dar Iona a fost înghițit de o balenă”. Învățătoarea a răspuns: „Este imposibil”. Încă neconvinsă, fata a spus: „Ei bine, când voi ajunge în rai, îl voi întreba”. Învățătoarea a spus în batjocură: „Și dacă Iona a fost un păcătos și nu s-a dus în rai?”. Fata i-a răspuns: „Atunci dumneavoastră îl veți putea întreba”.

Râdem, dar nu trebuie să pierdem din vedere puterea pe care povestirea despre Iona o oferă celui care „caută cu umilință fericirea”, îndeosebi celor care se confruntă cu greutăți.

Dumnezeu i-a poruncit lui Iona să se „[ducă] la Ninive” și să predice pocăința. Dar Ninive era dușmanul crâncen al lui Israel din vechime – așa că Iona s-a îndreptat imediat cu corabia exact în direcția opusă, spre Tars. În timp ce se îndepărta pe mare de chemarea sa, s-a iscat o furtună care putea distruge corabia. Convinși că nesupunerea lui era cauza, Iona se oferă voluntar să fie aruncat peste bord. Acest lucru calmează marea furioasă, ceea ce îi salvează pe ceilalți de pe corabie.

În mod miraculos, Iona scapă de moarte când un „pește mare”, „[trimis]” de Domnul, îl înghite. Însă se chinuie în acel loc incredibil de întunecat și de rău mirositor timp de trei zile până când, în cele din urmă, este aruncat pe pământ uscat. Atunci, el își acceptă chemarea de a

appel à se rendre à Ninive. Cependant, lorsque la ville se repent et est épargnée de la destruction, Jonas s'indigne de la miséricorde accordée à ses ennemis. Dieu enseigne patiemment à Jonas qu'il aime tous ses enfants et qu'il désire tous les secourir.

En faillissant plus d'une fois à l'accomplissement de ses devoirs, Jonas montre de façon frappante que, dans la condition mortelle, « tous sont déchus ». Nous ne parlons pas souvent du témoignage de la Chute. Mais le fait d'avoir une compréhension doctrinale et un témoignage spirituel des raisons pour lesquelles chacun de nous, sans exception, est confronté à des difficultés morales, physiques ou liées à notre situation est une grande bénédiction. Ici-bas, on voit croître les mauvaises herbes, on constate que même les os solides peuvent se briser, et quetous« sont privés de la gloire de Dieu ». Mais cette condition mortelle, résultat des choix d'Adam et Ève, est essentielle à la raison même de notre existence : « pour [que nous ayons] la joie » ! Comme nos premiers parents l'ont appris, ce n'est qu'en goûtant à l'amer et en connaissant la douleur d'un monde déchu que nous pouvons ne serait-ce que concevoir, sans même parler de ressentir, le vrai bonheur.

Un témoignage de la Chute n'excuse pas le péché ni une approche laxiste des devoirs qui nous incombent dans la vie, lesquels requièrent toujours la diligence, la vertu et la notion de responsabilité. Mais ce témoignage doit atténuer notre contrariété lorsque les choses vont simplement mal ou que nous constatons un manque chez un membre de notre famille, un ami ou un dirigeant. Trop souvent, ce genre de choses nous poussent à nous enfermer dans la critique négative ou le ressentiment qui minent notre foi. Notre témoignage de la Chute doit nous aider à être plus semblables à Dieu qui, selon la description de Jonas, est « miséricordieux, lent à la colère et riche en bonté » envers tous, y compris nous-mêmes, dans notre état inévitablement imparfait.

Plus encore que la démonstration des effets de la Chute, l'histoire de Jonas nous conduit avec force vers celui qui peut nous délivrer de ces effets. Le sacrifice volontaire de Jonas pour sauver ses compagnons de bord illustre bien ce qu'a fait le Christ. Et, à deux reprises, lorsqu'on lui demande un signe miraculeux de sa divinité, Jésus répond que le seul signe qu'il donnera sera « le miracle [de Jonas] », observant que « de

se duce la Ninive. Însă, când cetatea se pocăiește și este cruțată de distrugere, lui Iona îi displace îndurarea arătată dușmanilor săi. Cu răbdare, Dumnezeu îl învață pe Iona că El îi iubește pe toți copiii Săi și caută să-i salveze.

Poticnindu-se de mai multe ori în îndatoriri-le sale, Iona oferă o mărturie vie despre faptul că, în viața muritoare, „toți sunt căzuți”. Nu vorbim des despre mărturia despre cădere. Dar faptul de a avea o înțelegere doctrinară și o mărturie spirituală despre motivul pentru care fiecare dintre noi se confruntă cu încercări morale, fizice și conjuncturale este o mare binecuvântare. Aici, pe pământ, cresc buruieni urâte, chiar și oasele puternice se rup șitoți„sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. Dar această stare muritoare – rezultatul alegerilor făcute de Adam și Eva – este esențială pentru însuși motivul pentru care existăm: „Ca să [putem] avea bucurie”! Așa cum au învățat primii noștri părinți, numai gustând amărăciunea și simțind durerea unei lumi decăzute am fi putut concepe și să ne bucurăm de fericirea adevărată.

Mărturia despre căderenuscuză păcatul sau o abordare lipsită de seriozitate a îndatoririlor vieții, care necesită întotdeauna sârguință, virtute și responsabilitate. Însă ea ar trebui să ne temperze frustrările atunci când lucrurile merg prost sau când vedem un neajuns din punct de vedere moral la un membru al familiei, un prieten sau un conducător. Prea des astfel de lucruri ne fac să ne complăcem în critici conflictuale sau resentimente care ne fură credința. Însă o mărturie fermă despre cădere ne poate ajuta să fim mai asemănători lui Dumnezeu, așa cum este descris de Iona, și anume „[miloși], îndelung [răbdători], și [bogați] în bunătate” cu toți – inclusiv cu noi înșine – în starea noastră inevitabil imperfectă.

Dincolo de a arăta efectele căderii, istorisirea despre Iona ne îndreaptă cu putere către Cel care ne poate elibera de acele efecte. Sacrificiul de sine al lui Iona pentru a-i salva pe ceilalți oameni de pe corabie este într-adevăr asemănător celui al lui Hristos. Și, de trei ori, când Isus este presat să dea un semn miraculos privind caracterul Său divin, El a spus cu putere că „nu... se va da alt semn, decât semnul [lui Iona]”, declarând că, așa

même que Jonas fut trois jours et trois nuits dans le ventre d'un grand poisson, de même le Fils de l'homme sera trois jours et trois nuits dans le sein de la terre». Comme symbole de la mort sacrificielle et de la résurrection glorieuse du Sauveur, Jonas s'avère peut-être imparfait. Mais c'est aussi ce qui rend son témoignage personnel de Jésus-Christ et son engagement envers lui, offerts dans le ventre d'une baleine, si poignants et inspirants.

Le cri de Jonas est celui d'un homme bon en profonde difficulté, en grande partie à cause de ses propres actions. Pour un saint, lorsqu'une catastrophe est causée par une habitude, un commentaire ou une décision regrettables, en dépit de multiples bonnes intentions et d'efforts sincères pour mener une vie juste par ailleurs, cela peut être particulièrement éprouvant et susciter un sentiment d'abandon. Mais, quelles que soient la cause ou la grandeur du désastre auquel nous sommes confrontés, il y a toujours un coin de terre ferme où trouver l'espérance, la guérison et le bonheur. Écoutez ce que dit Jonas :

« Dans ma détresse, j'ai invoqué l'Éternel, et il m'a exaucé ; du milieu du séjour des morts j'ai crié [...].

« Tu m'as jeté dans l'abîme, dans le cœur de la mer [...]

« [et] je disais : je suis chassé loin de ton regard ! Mais je verrai encore ton saint temple.

« Les eaux m'ont couvert jusqu'à m'ôter la vie, l'abîme m'a enveloppé, les roseaux ont entouré ma tête.

« Je suis descendu jusqu'aux racines des montagnes [...] mais tu m'as fait remonter vivant de la fosse. [...]

« Quand mon âme était abattue [...], je me suis souvenu de l'Éternel, et ma prière est parvenue jusqu'à [...] ton saint temple.

« Ceux qui s'attachent à de vaines idoles s'éloignent d'eux la miséricorde.

« Pour moi, je t'offrirai des sacrifices avec un cri d'actions de grâces, j'accomplirai les vœux que j'ai faits: Le salut vient de l'Éternel. »

Même si cela remonte à de nombreuses années, je peux vous dire exactement où j'étais assis et ce que je ressentais lorsque, profondément englouti dans les entrailles d'un enfer personnel, j'ai découvert cette Écriture. Pour quiconque éprouve ce que j'ai ressenti alors, la sensation d'être retranché, submergé par les eaux profondes, les roseaux se mêlant autour de votre tête et

cum Iona a stat „trei zile și trei nopți în pânțelele chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului”. Ca simbol al morții ca sacrificiu și al învierii glorioase ale Salvatorului, Iona ar putea fi imperfect. Dar aceasta este, de asemenea, ceea ce face ca mărturia sa personală despre Isus Hristos și devotamentul său față de El, oferite în burta balenei, să fie atât de emoționante și pline de inspirație.

Implorarea lui Iona este aceea a unui om bun aflat în criză, criză pe care, în mare parte, și-a provocat-o singur. Pentru un sfânt, atunci când catastrofa este provocată de un obicei, comentariu sau o hotărâre regretabilă, în pofida atâtor alte intenții bune și a eforturilor sincere de neprihănire, aceasta poate fi deosebit de zdrobitoare și-l poate lăsa cu un sentiment de îndepărtare. Dar, indiferent de cauza sau amploarea dezastrului cu care ne confruntăm, există întotdeauna un apăsământ uscat pentru a avea parte de speranță, vindecare și fericire. Ascultați-l pe Iona:

„În strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul... din mijlocul locuinței morților am strigat...

Și totuși mă aruncasei în adânc, în inima mării...

[Și] ziceam: «Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăși voi vedea templul Tău cel sfânt».

Apele m-au acoperit până aproape să-mi ia viața, adâncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu.

M-am pogorât până la temeliiile munților... dar tu m-ai scos viu din groapă...

Când îmi tânjea sufletul... mi-am adus aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns... în templul Tău cel sfânt.

Cei ce se lipsesc de idoli deșertați îndepărtează îndurarea de la ei.

Eu însă Ți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire, voi împlini juruințele pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul”.

Deși s-a întâmplat cu mulți ani în urmă, vă pot spune exact unde stăteam și exact ceea ce simțeam când, adânc în mijlocul iadului meu personal, am descoperit aceste versete. Pentru oricine se simte astăzi așa cum m-am simțit eu atunci – că sunteți izolați, scufundându-vă în apele cele mai adânci, cu alge înfășurate în jurul capului și munți uriași prăbușindu-se peste tot în

les montagnes de l'océan s'abattant tout autour de vous, ma supplication, inspirée par Jonas, est la suivante : n'éloignez pas de vous la miséricorde. Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines. Cette miséricorde merveilleuse vient par et à travers Jésus-Christ. Il vous connaît et vous aime parfaitement, c'est pourquoi il vous l'offre, à vous personnellement. Cela signifie qu'elle est parfaitement adaptée à vous, conçue pour soulager vos agonies individuelles et guérir vos souffrances particulières. Alors, pour l'amour du ciel et pour votre propre bien, ne la refusez pas. Acceptez-la. Commencez par refuser d'écouter les « vaines idoles » de l'adversaire, qui pourraient vous tenter en vous laissant croire que le soulagement se trouve dans la fuite, voguant loin de vos responsabilités spirituelles. Au contraire, suivez l'exemple du Jonas repentant. Invoquez Dieu. Tournez-vous vers le temple. Accrochez-vous fermement à vos alliances. Servez le Seigneur, son Église, et autrui dans un esprit de sacrifice et d'actions de grâces.

Ce faisant, vous obtiendrez la vision de l'amour spécial de Dieu pour vous qui émane des alliances, ce que la Bible hébraïque appelle *hesed*. Vous constaterez et ressentirez le pouvoir des « tendres miséricordes » loyales, indéfectibles et inépuisables de Dieu, qui peuvent vous rendre « puissants au point même d'[être] délivrés de tout péché ou revers ». Il est possible qu'une angoisse précoce et intense puisse occulter cette perspective au début. Cependant, si vous continuez d'accomplir « les vœux que [vous avez] faits », cette perspective deviendra de plus en plus éclatante en votre âme. Et, grâce à celle-ci, vous ne recevrez pas seulement l'espérance et la guérison, mais, étonnamment, vous obtiendrez la joie, même au milieu de votre épreuve. Comme le président Nelson l'a si bien enseigné : « Lorsque [notre vie] est centrée sur le plan du salut de Dieu [...], sur Jésus-Christ [...] et sur son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. La joie vient de lui et grâce à lui. »

Que nous soyons face à une immense catastrophe, comme celle vécue par Jonas, ou aux difficultés de chaque jour liées à notre monde imparfait, l'invitation est la même : n'éloignez pas de vous la miséricorde. Tournez vos regards vers le miracle de Jonas, le Christ vivant, celui qui

jurul dumneavoastră – rugămintea mea, inspirată de Iona, este: Nu îndepărtați îndurarea de la dumneavoastră. Aveți acces imediat la ajutor divin și vindecare, în pofida imperfecțiunilor dumneavoastră omenești. Această îndurare impresionantă vine în și prin Isus Hristos. Deoarece El vă cunoaște și vă iubește în mod perfect, El v-o oferă ca fiind „a dumneavoastră”, ceea ce înseamnă că este perfect potrivită pentru dumneavoastră, menită să vă alina agoniile personale și să vă vindece durerile pe care le aveți. Așadar, de dragul cerului și al dumneavoastră, nu-i întoarceți spatele. Acceptați-o. Începeți prin a refuza să ascultați „idolii deșerti” ai dușmanului care dorește să vă ispitească să credeți că alinarea se găsește îndepărtându-vă de responsabilitățile dumneavoastră spirituale. În schimb, urmați exemplul lui Iona, care s-a pocăit. Chemați-L pe Dumnezeu. Întoarceți-vă către templu. Țineți-vă strâns de legămintele dumneavoastră. Slujiți Domnului, Bisericii Sale și altora făcând sacrificii și fiind recunoscători.

Făcând aceste lucruri, veți dobândi o viziune asupra dragostei speciale prin legământ a lui Dumnezeu pentru dumneavoastră – ceea ce Biblia ebraică numește *hesed*. Veți vedea și simți puterea „îndurării blânde” plină de loialitate, neobosită și inepuizabilă a lui Dumnezeu care vă poate „întări... [până la izbăvirea]” de orice păcat sau poticnire. La început, suferința intensă și prematură vă poate încețoșa această viziune. Dar, pe măsură ce veți continua să „[impliniți] juruințele pe care [le-ați] făcut”, o astfel de viziune va străluci din ce în ce mai puternic în sufletul dumneavoastră. Și, cu această viziune, nu numai că veți găsi speranță și vindecare, dar, în mod surprinzător, veți găsi bucurie, chiar și în mijlocul celor mai grele încercări ale dumneavoastră. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat atât de bine: „Când țelul principal al vieții noastre este să trăim potrivit planului salvării... și să-L urmăm pe Isus Hristos și Evanghelia Sa, putem simți bucurie indiferent de ceea ce ni se întâmplă – sau nu ni se întâmplă – în viață. Bucuria vine de la El și datorită Lui”.

Fie că ne confruntăm cu o catastrofă profundă, asemănătoare celei a lui Iona, fie cu încercările de zi cu zi ale lumii noastre imperfecte, invitația este aceeași: Nu îndepărtați îndurarea de la dumneavoastră. Priviți la semnul lui Iona, Hristosul cel Viu, Cel care S-a ridicat din mor-

s'est levé de son tombeau au troisième jour, après avoir tout vaincu, pour vous. Tournez-vous vers lui. Croyez en lui. Servez-le. Souriez. Car c'est en lui, et lui seulement que l'on trouve la guérison complète et joyeuse de la Chute, guérison dont nous avons tous si urgemment besoin, et que nous recherchons tous humblement. Je vous témoigne que c'est vrai. Au nom sacré de Jésus-Christ. Amen.

mântul Său după trei zile, biruind totul – pentru dumneavoastră. Întoarceți-vă către El! Credeți în El! Slujiți-I! Zâmbiți! Căci în El, și numai în El, se găsește vindecarea deplină și fericită de cădere, vindecare de care noi, toți, avem nevoie atât de urgent și pe care o căutăm cu umilință. Depun mărturie că acest lucru este adevărat. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin.